

СВОБОДНА ТРИБУНА

ХРИСТО ДИМЧЕВЪ

ПО ОБЩИНСКИТЪ ТАКСИ.

И жалко и срамно. Дѣйствително и жално и срамно е, когато другаря В. Р., скрътъ задъ инициалитѣ, приказва за доблестъ въ статията си въ последния брой на в. Свѣтлина, безъ да има самъ доблестъ, когато спори съ мене да излѣзе съ името си. При всичко, че майто материјално състояние не интересува никого, дължа да отговаря на другаря В. Р., бившия стамболисто тончевистъ, а нѣкога широкъ социалистъ, че акциите си отъ Дупнишката Търговска банка бихъ далъ въ замѣна за последната циганска кѫща въ града ни, каквато не притежавамъ. Вѣрно е, обаче, че съмъ членъ отъ управителния съветъ на Дупнишката Търговска банка по довѣрие на 254 акционери между които има и другари на В. Р.

Друго. Лично нито съмъ се разсърдилъ на комунистическия общински съветъ, нито пъкъ имамъ причини за това, защото за знание на другаря В. Р., и азъ съмъ причисленъ въ 2270 домакинства, които не плащатъ водно право, защото нѣмамъ кѫща и нито съмъ плащаъ нѣкога водно право, нито пъкъ ще плащаъ. Но на въпроса. Твърди и повтарямъ пакъ, че общинския съветъ нѣма право да облага гражданинъ съ нови данъци подъ видъ на такси за услуги, които имъ върши и, че размѣтането на тѣзи такси, които не могатъ да надминатъ услугата, която върши общината – трѣбва да става по предварително утвѣрденъ правилникъ, за да знаятъ гражданинъ основанията, по които сѫ обложени съ тѣзи такси. Софиската Градска община облага гражданинъ си съ водно право въз основа на изразходваното количество вода и то прогресивно, т. е. колкото повече се изразходва, толкова по-вече се плаща, а такситѣ буклукъ и каналъ наспроти водното право.

Слѣдователно, ако гражданинъ на Софиската община знае, когато ще плащаъ извѣстна такса, защо я плащаъ, Дупнишките граждани нѣма да знаятъ това. Дѣйствително другаря В. Р. е правъ, като твърди, че до сега не е имало правилникъ, по който да сѫ размѣтили тѣзи такси, но това може ли да служи за оправдание на общинския съветъници отъ болшинството, за да кажатъ: Прѣдшествениците ви вършиха нарушения, ще ги вършимъ и ние. Размѣтено на тѣзи такси при по предишните съвети не възбудждаше такъвъ негодуване, защото не се вземаше повече отъ това, което даваше общината и защото се вземаха подъ внимание всички допустими грѣшки. А сега когато, както твърди другаря В. Р., се облагатъ само 230 отъ 2500 домакинства съ едни такси, които не само надминаватъ услугите, които имъ се вършатъ, но иматъ за целъ и да съсишатъ тѣзи домакинства, естествено е,

че негодуването ще биде голямо. Ние сме били винаги за освобождаването на бѣдните, отъ тѣзи такси, но на дѣйствително бѣдните, обаче да се демогогствува съ това и по край бѣдните да се освобождаватъ лица, които иматъ доходъ 200 – 300 лева дневно, които иматъ десетки декари земя и ще получатъ отъ тюционъ по нѣколко хиляди левове, мисля, че е нито право, нито справедливо.

Това не е самоуправление на общините, а произволъ, защото, ако чл. 3 отъ конституцията предвижда самоуправление на общините, не значи, че дава неограничени права надъ имота, живота и честта на гражданинъ въ рѣгътъ на тѣзи които сѫ се настанали въ тѣзи самоуправителни тѣла. И за това чл. 13 отъ Закона за административното право сѫдне предвижда отмѣна на всички такива произволи.

Макаръ и да нѣмамъ „бистрия умъ“ на другаря В. Р., но, струва ни се, когато общинския съветъ очаква да постъпятъ въ касата на общината такива грамадни суми отъ тѣзи 230 домакинства, не мога да заключа друго, освѣнъ, че иска да създаде тълсто-платени служби, навѣрно, за нѣкоя отъ които аспирира другаря В. Р. И така е. За него ли е да бѫде чиновникъ въ Интенданството съ една мизерна заплата, когато е човѣкъ съ голѣми минали заслуги? Не бѣ ли той, който държа хвалебна рѣчъ на дѣло Радославовия министър Бакаловъ предъ лѣтото на 1915 година тукъ въ Военния клубъ? Не бѣ ли той, който държеше по улици тѣчи като широкъ социалистъ?

Пъкъ нали и други минаха предъ Интенданството, та по-лучиха благоволението на другаритѣ, защо да не мине и той?

Колкото за неговата опитностъ, вѣрвамъ, че съмѣнните не може да има, защото човѣка практикува не само тукъ, но и тамъ далече нѣкѫдъ край бѣлото море...

Когато общината, споредъ внесеното предложение отъ постоянното прѣстъствие, иска да използува общинския доходи: бачъ, кантарие, крѣвница и проче по стопански начинъ, като се знае какви доходи могатъ да дадатъ на тѣзи, които ги прибиратъ, мисля, че не ще биде злѣ другаря В. Р. да се има предъ видъ за една отъ тѣзи служби. Нали виждате: той е свѣдущъ по тѣзи такси, а и опитностъ не му липсва.

Да, другарю В. Р., дѣйствително има политики съ понизенъ моралъ, защото Ви, слѣдъ като прѣминалте предъ либералните партии, стажувате въ интенданството, сега искате да се настаните при комунистътъ, въ чиито рѣги започватъ да прѣминаватъ благата, но мисля, надали ще успѣете, защото и тѣ се отвращаватъ отъ такива политики.

К. АПОСТОЛОВЪ

„БАБЕРКИ“

изъ Дупнишкото Дѣвическо педагогическо училище.

Въ нѣкои отъ софийските ежедневници се хронирира, какво Министерството на Просвѣтата е командирало единъ отъ ревизорите си въ града ни по разслѣдане „вълненията“ въ Дупнишкото Дѣвическо Педагогическо Училище. И наистина насокор тука бѣ изпратенъ инспекторъ Г. Радославовъ.

Ако човѣкъ се намира вънъ отъ Дупница и прочете горното, би помислилъ Богъ знае какви стихийни „вълнения“ има въ Дѣвическото училище, въ родния му градъ.

Но въ какво се състои цѣлата работа, да ли аджаба, ученичките отъ помѣннатата гимназия не сѫ повдигнали бунтъ, каквото бѣ случаја предъ 97/98 г. въ межкото летокласно училище, та да е ставало нужда пакъ пожарната команда да се притича на помощь съ своите урудки... И наистина работата е страшна.

Ето нейната сѫщностъ:

Прѣзъ единъ студенъ ноемврийски денъ, ученичките отъ пети гимн. класъ довѣршватъ послѣдния си часъ по пѣсене при учителя Зашовъ. Послѣдния, вмѣсто да разпорѣди за четенето на традиционната молитва, любезно се разговаря съ една ученичка при катедрата и иска обяснения за нѣкакво „тържествено обѣщане“ Заинтересуватъ се и другите ученички отъ този любезенъ разговор и се събиратъ около тѣхъ да слушатъ разговора и обясненията. Една ученичка казва на събѣдницата на г. Зашовъ: „колко любовно ви гледа“, но Зашовъ се прѣструва, че не чува. Цѣлия класъ е на кракъ. Въ този моментъ г.

Зашовъ се съща за молитва и казва да се чете, продължавайки разговора си. Глътка, движение, шумъ и никой не започва молитва. Дава г. Зашовъ втори пътъ нареддане, пакъ съ сѫщата несериозностъ, за молитва и продължава интересния си разговор съ събѣдницата си. Въ този моментъ на безредие и интимностъ, една ученичка казва г. Зашову въ интимна и шаговита форма: „може г. Зашовъ и безъ молитва, ние сме социалисти“. Г. Зашовъ, който друго не дочува, това чува добръ, излизаш си и отива при директора, комуто прави оплакване, че въ пети гимназиалъ класъ, не искатъ да четатъ молитва, защото били социалисти.

Това сѫ то „вълненията“. Но какво става по-нататъкъ: сервилния директоръ К. Мирковъ е въ ужасъ. Въ гимназията му демонстрация противъ четенето молитва, социализъмъ, безбожие... Каквото щекаже перордъжката, която подписа заповѣдта за назначението му, какво ще помисли г. Министъра, който го измѣнка отъ „Греби-каль“ въ мината и постави на директорския столъ! Още сѫщия часъ разпорѣжда за учителски съветъ. Много отъ учителите отсѫтствуватъ. На присъствующите въ съветъта докладва, че въ пети класъ е направено демонстрация съ отказа да четатъ молитва, защото били социалисти. Безъ да се разпита поне една ученичка, учителския съветъ повѣрва на своя директоръ и рѣшава да се закрие класъ и да почише разслѣдващите. Назначава се комисия.

(слѣдва)

Какъ да се експлоатиратъ извѣстни недвижими имоти, за да се получи отъ тѣхъ максимумъ блага.

се получи отъ тѣхъ максимумъ блага.

Това е въпросътъ, отъ правилното разрѣщение на който зависи благосъстоянието на отдѣлните стопани, на общините, на дѣржавата. Тия блага прѣди врѣме сѫ зависели отъ нуждите на самите стопанства, посѫ и отъ пазара въ близкия градъ, въ цѣлото царство, а напослѣдъкъ и отъ пазара въ цѣлия свѣтъ. Съ сѫдадениетѣ усъвършенствувани птици, всѣки кѫсь имотъ съставлява, така да се каже, частъ отъ всѣсвѣтското стопанство и въ него трѣбва да се отглеждатъ тия разстеня, които най-добре би виреали и срѣщу които би се получило най-много пари. – Налага се всѣки отрасълъ отъ земедѣлието да се загибѣди въ мѣста най-благоприятни по почва и климатъ, да се модернизира и по такъвъ начинъ да може да се набавятъ на всѣсвѣтски пазарь произведенията по конкуриращи цѣни и стопанина да добие максимумъ материални блага.

На кои култури е мѣстото въ нашия край, Дупнишко?

Зъденитѣ храни да се произвеждатъ тѣ въ нашия край е неумѣсто, едно защото тѣхната култура може да се разсева и модернизира само при обширни равни полета, кѫдѣто се приложима машината и друго, защото безсмислено е да си губимъ врѣмето съ тѣхъ, тогава когато при други култури отъ сѫщия кѫсь земя можемъ извади 10–15 пъти повече доходъ. Ние имаме мѣста запазени отъ силните вѣтрове, съ умѣрено влаженъ климатъ, вода за напояване и съ достатъчна тем-

пература за културата и на най-нѣжните растения – нѣща, които сѫ рѣдкостъ другадѣ. Тия именно прѣимущества трѣбва да използваме. А това можемъ направи, като застѫпимъ най-доходните отрасли на земедѣлието: – тютюнопроизводството, овошарството и лозарството на широки начинъ да се производятъ на зеленчуци съ сега, само за мѣстни нужди.

Тютюнопроизводството

е застѫпено доста у насъ. То напослѣдъкъ започна да се шири въ по-голѣми размѣри и въ други околии и страни, поради което възможно е да се получи надпроизводството, застой въ пазаря. За да намалимъ икономическата криза, която би настѫпила при такъвъ случай въ нашия край, трѣбва по-скоро да развиятъ на широки начала и другия отрасълъ на земедѣлието, гнѣздото на който е именно нашиятъ край.

Този отрасълъ съ

Овошарството

Да се развие овошарството е възможно и при развито тютюнопроизводство, тѣй като и за двата тия земедѣлъски отрасли имаме достатъчно, подходяща земя, защото работите по овошните дѣрвета се извѣршватъ главно когато тютюнопроизводителя е свободенъ и защото овошарството е приятна лека работа, подходяща за всѣки безразлично какъвъ застана имъ. А ако нѣкога усложнята наложатъ да се ограничи културата на тютюна, то и тютюнищата могатъ да се обрънатъ въ овощни градини. Тогава ще се създаде поминъкъ и на хора въ фабрики за консервиране на плодове.

(слѣдва)

Хроника.

Вѣстника за напрѣдъше излиза въ понедѣлникъ.

Малъкъ ремонтъ е нуждно да се направи на Чапънъевия (при Метоха) мостъ. Ако това не стане въ кратко време моста ще биде доразрушенъ.

Щомъ не можемъ да направимъ новъ, да кърпимъ това, що може да се кърпи, за да не останемъ и безъ него.

Кооперациите въ града хептень замрѣха. Конкуриратъ ги днес не само едритѣ, но и дребнитѣ търговци и бакали Надеждитѣ, че тѣ ще могатъ да дадатъ на консулаторите стоки на цѣни по-ниски отъ пазарните. Между много причини за тѣхния упадъкъ е лошо подбрания имъ управителенъ персоналъ. Отъ всѣки прѣтъ обръчъ не става.

При нѣкои отъ училищата вънъ отъ двора има и по 1 – 2 деца, които би могло да се използува за училищни градини. Ако обработването имъ не би могло да стане отъ учениците, то да се прѣдостави то на учили. при-слуга или учителски персоналъ. Иматъ думата учили. настоятелство и г. г. главнитѣ учители.

Подпочвени води излизатъ на главната улица при черквата „Св. Никола“. Тѣ идатъ отъ гробищата и не е изключено да носятъ зараза. Простолюдието ги смята за „лѣковити“ и се ми-съ тѣхъ за здраве, а съ това града се излага на епидемии. Единъ лѣкъ само има срѣщу това зло: прѣместването на гробищата. Тѣхното място отъ всѣка гладна точка аслж не е центъра на града.

Оплаквателни кутии не е злѣ община да постави на 2 – 3 място въ града.

Дупнишката Търговска Банка извѣстява на г. г. акционерите си, че послѣдниятъ срокъ за внасяне на заповѣдта възтича на 10-мартъ т. г. Съ иензиплатенитѣ до тази дата акции ще се постъпятъ съгласно чл. 6 отъ устава на банката.

Отъ Банката.

До аборатитѣ въ града. Вѣстника на всички редовно се изпраща по разносвача. Ония, които не сѫ получили вѣстника или съз-закъснение, веднага да сѫобщатъ въ редакцията.

Сѫщо умоляватъ се граждани да не купуватъ надписани вѣстници защото по такъвъ начинъ лишаватъ адресантъ отъ вѣстници.

Бобошевската мистерия се разбуля. Властьта е вече въ диритъ на тия мошеници и е задържалъ Кадинъ, архивъръ на акцизното управление. Прѣстояще е арестуването и на други лица, за мѣсани въ тая афера за изнудване.

Заболѣли сѫ отъ 12 до 18 г. м. отъ Морбили 3 и отъ Скарлатина 3 дѣца.

Демократическо събрание. На 16 тогод се откри клуба на демократическата партия въ зданието на Госпожа Божкова, срѣщу пощата, бивше контора на Ив. С. Чапрашковъ, въ присъствието на всички членове на партията, съ подходяща рѣчъ отъ г. Ал. Чапрашковъ.